

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne 31.7.2013
Čj. 341/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. M. Č., – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Městského soudu v Brně sp. zn. 9T 282/2009, Okresního soudu v Olomouci sp.zn. 6 T 63/2007

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného M. Č.
stížnost pro porušení zákona

proti výroku usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2010 č. j. 7To 402/2010-180, kterým bylo dle § 256 tr. řádu zamítnuto jako nedůvodné odvolání obviněného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2010 č. j. 9T 282/2009-153.

Napadené usnesení nabylo právní moci dne 26. 8. 2010.

Stížností pro porušení zákona je napadáno výše citované usnesení Krajského soudu v Brně, protože jeho výrokem byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. řádu a v řízení, které rozhodnutí předcházelo v ust. § 406 tr. řádu.

Obviněný M. Č. byl mj. pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 31. 7. 2007 sp. zn. 6T 63/2007 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 18. 10. 2007 sp. zn. 2To 454/2007 pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 (dále jen tr. zákon) k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3,5 roků se zařazením pro jeho výkon do věznice s dozorem. V této trestní věci byl vydán Okresním soudem v Olomouci pod sp. zn. 6T 63/2007 evropský zatýkácí rozkaz na základě kterého byl obviněný Č. zatčen a vydán z Nizozemského království do ČR k výkonu trestu z výše citovaného rozsudku dne 26. 1. 2010.

Z trestního spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 9T 282/2009 vyplývá, že obviněný M. Č. byl již v průběhu přípravného řízení stíhán jako uprchlý ve smyslu ust. § 302 tr. řádu, přičemž usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1 tr. řádu bylo doručeno pouze jeho obhájci, který mu byl za tímto účelem ustanoven. Po podání obžaloby dne 15. 10. 2009 vydal Městský soud v Brně dne 13. 11. 2009 usnesení č. j. 9T 282/2009-37, kterým rozhodl, že se proti obviněnému bude vést řízení jako proti uprchlému ve smyslu ust. § 302 a násl. tr. řádu. V průběhu tohoto řízení byl obviněný uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, a to rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2009 č. j. 9T 282/2009-72. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 1. 2010. Následně byl Městským soudem v Brně vydán příkaz k dodání obviněného do výkonu trestu. Ze zprávy Policie ČR, Krajského ředitelství Jihomoravského kraje ze dne 12. 2. 2010 se Městský soud v Brně dne 15. 2. 2010 dozvěděl o tom, že obviněný Č. a byl dodán do Věznice Ruzyně k výkonu trestu na základě realizace Evropského zatýkacího rozkazu vydaného Okresním soudem v Olomouci pod sp. zn. 6T 63/2007. Obviněný byl zadržen v Nizozemí (č. l. 92 spisu 9T 282/2009). Na základě přípisu Vězeňské služby ČR, Věznice Heřmanice ze dne 10. 2. 2010 (č. l. 93 spisu 9T 282/2009) se městský soud rovněž dozvěděl, že obviněný byl dodán do ČR na základě evropského zatýkacího rozkazu, a byl dotázán, zda se na osobu obviněného Č. vztahuje omezení podle § 406 tr. řádu (zásada speciality). Městský soud v Brně na tuto skutečnost nijak nereagoval a obviněného pouze poučil přípisem ze dne 15. 2. 2010 ve smyslu ust. § 306a odst. 2 tr. řádu o právu do 8 dnů podat návrh na zrušení rozsudku vydaného v řízení proti uprchlému ze dne 10. 12. 2009 a docílit tak obnovení původního trestního řízení. O zásadě speciality podle § 406 tr. řádu Městský soud v Brně obviněného nepoučil. Obviněný požádal přípisem ze dne 5. 3. 2010 o nové konání trestního řízení a následně byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2010 č. j. 9T 282/2009-153 opět uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Současně bylo obviněnému uloženo podle § 228 odst. 1 tr. řádu nahradit způsobenou škodu poškozeným P. W. a L. Z.. I v průběhu obnoveného trestního řízení ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. 9T 282/2009 obviněný Č. namítal mj. nedodržení zásady speciality ve smyslu ust. § 406 tr. řádu, a to minimálně v podaném odvolání proti rozsudku soudu I. stupně, resp. v jeho dodatku ze dne 19. 8. 2010, založeném na č. l. 170-175 spisu MS v Brně sp. zn. 9T 282/2009. Krajský soud v Brně však v rámci odvolacího řízení nedostál řádně svým přezkumným povinností, když v rámci odvolacího řízení nenapravit procesní pochybení nalézacího soudu a svým usnesením podle § 256 tr. řádu odvolání obviněného jako nedůvodné zamítl usnesením ze dne 26. 8. 2010 č. j. 7To 402/2010.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 256 tr. řádu odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

Podle § 406 tr. řádu lze osobu, která byla předána z jiného členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu stíhat, omezit její osobní svobodu nebo ji osobní svobody zbavit pro jiný trestný čin spáchaný před předáním, než ten, pro který byla tato osoba vydána, pouze za taxativně vymezených podmínek uvedených v § 406 odst. 1 písm. a) – f) tr. řádu.

Jak patrně z výše uvedeného Městský soud v Brně, ani Krajský soud v Brně se zásadou speciality upravenou v § 406 tr. řádu v případě obv. Č. neřídily a postupovaly v rozporu s ní, neboť taxativně stanovené podmínky podle § 406 odst. 1 písm. a) – f) tr. řádu, umožňující výjimku ze zásady speciality, v předmětné trestní věci splněny nebyly. Soudy obou stupňů tak vedly trestní řízení proti osobě, která byla vydána z jiného členského státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu pro jiný trestný čin. Je třeba uvést, že obviněný Č. byl do České republiky vydán k výkonu trestu odnětí svobody na základě evropského zatýkacího rozkazu v trestní věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 6T 63/2007, přičemž jak vyplývá z kopie protokolu sepsaného u tohoto soudu dne 23. 9. 2010 (č. 1. 299 spisu 9T 282/2009) obviněný výslovně prohlásil, že se uplatnění zásady speciality nevzdává a trvá na jejím uplatnění. Je tedy zřejmé, že v průběhu trestního řízení u městského soudu nebyla dána výjimka ve smyslu ust. § 406 odst. 1 písm. e) tr. řádu, která by umožňovala toto trestní řízení proti němu vést. Městský soud v Brně činil následně ve vykonávacím řízení úkony směřující k získání souhlasu příslušného orgánu předávajícího státu se stíháním předané osoby pro další trestný čin spáchaný před jejím předáním podle § 406 odst. 1 písm. f) tr. řádu, nicméně žádost Městského soudu v Brně (č. 1. 250 a násl. spisu 9T 282/2009) nebyla ze strany dožádaných justičních orgánů v Nizozemí akceptována. Tato skutečnost vyplývá ze zprávy Úřadu státního zástupce v Amsterdamu ze dne 2. 8. 2011 (č. 1. 335-336 spisu 9T 282/2009). Nemožno také souhlasit ani s právním názorem Městského soudu v Brně, který vyplývá z odpovědi obviněnému a Vězeňské službě ČR, zaevidované na č. 1. 337 spisu 9T 282/2009, ze kterého vyplývá, že městský soud považuje za směrodatnou žádost obviněného o nové projednání věci podle § 306a odst. 2 tr. řádu s tím, že v důsledku této žádosti se zásada speciality podle názoru soudu neuplatní. K tomuto lze jen dodat, že ustanovení § 406 tr. řádu je vůči právní úpravě řízení proti uprchlému podle § 302 tr. řádu ve vztahu speciality a v případě vydání osoby z jiného členského státu Evropské unie do České republiky není směrodatné, v jaké fázi se předchozí trestní řízení nacházelo, ale pouze zda ke spáchání trestného činu došlo před předáním dotčené osoby.

Jde-li o judikaturu, která se vztahuje k předmětné problematice, je třeba poukázat zejména na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2009 sp. zn. 11Tz 62/2009, které se zabývá obdobnou problematikou ve vztahu k zásadě speciality a jeho závěry lze plně aplikovat i na tuto trestní věc. Obdobně lze poukázat i na rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2011 sp. zn. 12To 76/2011, které řeší fakticky totožnou problematiku i ve vztahu k řízení proti uprchlému podle § 302 tr. řádu, následného poučení obviněného dle § 306a odst. 2 tr. řádu a ve vztahu k porušení zásady speciality podle § 406 tr. řádu.

Možno tedy uzavřít, že postupem nalézacího i odvolacího soudu došlo při rozhodování předmětné trestní věci k porušení zákona v neprospěch obviněného M. Č., když po obnovení trestního řízení proti obviněnému ve smyslu ust. § 306 odst. 2 tr. řádu nebyl obviněný řádně poučen ve smyslu ust. § 406 tr. řádu a soudy obou stupňů z vlastní iniciativy nezkontrolovaly splnění procesních podmínek pro vedení trestního řízení proti obviněnému v trestní věci vedené pod sp. zn. 9T 282/2009, ačkoliv ze spisového materiálu jasně vyplývalo, že soudy z přípisů Vězeňské služby ČR a z odvolání obviněného věděly, že obviněný byl do České republiky vydán na základě evropského zatýkacího rozkazu pouze pro výkon trestu z rozsudku OS v Olomouci sp. zn. 6T 63/2007. Obviněný Č. se přitom práva na uplatnění zásady speciality nevzdal a naopak, v řízení před soudem, který tento evropský zatýkací rozkaz vydal, ji plně uplatnil.

Obviněný M. Č., podle ověření v Centrální evidenci vězňů, vykonává od 9. 5. 2013 trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu

v Brně ze dne 8. 6. 2010 sp. zn. 9T 282/2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2010 sp. zn. 7To 402/2010. Konec trestu mu připadá na den 9. 1. 2015.

S odkazem na shora uvedené nutno konstatovat, že jak Městský soud v Brně, tak Krajský soud v Brně se svými rozhodnutími dostaly mimo mantinely shora uvedených ustanovení procesního práva trestního a porušily tím zákon v neprospěch obviněného M. Č..

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2010 č. j. 7To 402/2010-180 byl porušen zákon v neprospěch obviněného M. Č. v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. řádu, a v řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo v ustanovení § 406 tr. řádu,
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2010, č. j. 7To 402/2010-180, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu
- 3) dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu,
- 4) podle § 275 odst. 4 tr. řádu přerušil výkon trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců uložený obviněnému M. Č. rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2010 sp. zn. 9T 282/2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2010 sp. zn. 7To 402/2010, který obviněný aktuálně vykonává.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [11 Tz 45/2013](#)